

Spis treści

CZĘŚĆ PIERWSZA

ANI „PROLEGOMENA”, ANI „THEORY”

I. Czas między psem a wilkiem jako „kluczowe przeżycie”	7
II. „Zagadka obrazów”	14
III. Analiza dyskursu w duchu „nowego historyzmu”.	18
IV. „Amnezja władzy” jako utrata rzeczywistości. Rola „koncepcji kulturoznawczej”.	23

CZĘŚĆ DRUGA

JAKO KŁÓTLIWIY ADWOKAT W DRODZE DO AMERYKI. HEROICZNY DYSKURS CIAŁA. O DRUGIEJ POWIEŚCI

FRANZA KAFKI: STYL KINOWY, „DZIKIE POLOWANIE LŪTZOWA”

ORAZ CHICAGO JAKO NIEBO I PIEKŁO

I. <i>O „emancypacji Żydów” albo główny dyskurs monarchii austro-węgierskiej.</i>	39
II. Wczesne początki oraz pewna alternatywna koncepcja: „precz z domu razem z dziećmi”	46
III. <i>Palacz</i> jako opowiadanie o „synach”	48
IV. „Rossmann” – jeździec na promieniującym siwku. Początek pierwszej wojny bałkańskiej.	52
V. Państwowy okręt.	63
VI. Bogini wolności z mieczem w ręku. Asymilacja przez perspektywę narracji. <i>Inna Przemiana?</i>	75
VII. Na próbę do Nowego Świata	80
VIII. Ambiwalentna moc (czeskiej) muzyki	82
IX. Rezygnacja z wielu względów	85
X. Praga albo też Wiedeń, lecz jednak w Ameryce.	88
XI. Jeszcze jedna scena z sądu, tym razem ze strażnikiem węgiersko-„tatarskim”	90
XII. „Nieubłagana degradacja społeczna” oraz Ameryka taka jak w kinie	95

XIII. Amerykański wybór sędziego w fałszywym, anty-boskim świetle. Tura pierwsza	101
XIV. Piekło Chicago i niebo <i>Teatru Natury</i>	103
XV. Karl w niebie artystów	108
XVI. „Żydowska powieść edukacyjna?”	109
XVII. Nauka widzenia, lekcja u Goethego	113

EKSKURS

BOSKIE ŚWIATŁO SPRAWIEDLIWOŚCI. EMFAZA ŚWIATŁA U GOETHEGO A METAFORY ŚWIATŁA FRANZA KAFKI

I. Światło objawienia	121
II. Goethe i światło.	122
III. „Spokój spojrzenia”	128
IV. Amerykański wybór sędziego w złym, anty-boskim świetle. Tura druga.	129
V. Brakujące światło w ciemnym rdzeniu rzeczy: <i>Proces</i> jako powieść ramowa dla opowiadania <i>Przed prawem</i> . Prawo światłem Boga?	131

CZĘŚĆ TRZECIA

INNY PROCES. PROCES FRANZA KAFKI JAKO POWIEŚĆ O PRAWIE, CZYLI „OPOWIEŚĆ O ŻYDACH, KTÓRZY ZOSTALI SKAZANI PRZEZ ZACHÓD”?

I. Impulsy warunkujące powstanie <i>Procesu</i> . Rekonstrukcja głównych dyskursów ówczesnej Pragi	139
II. Kafka i wielka wojna.	142
III. Prowincja a centrum: Franza Kafki opowiadanie <i>Wspomnienie kolei kałdańskiej</i> jako przybliżenie się do <i>Procesu</i>	145
IV. Żydzi na Zachodzie a carskie zagrożenie	150
V. Czeska specyfika; partia całkiem innego rodzaju.	153
VI. Audycja u Masaryka oraz „Praga w rękach powstańców”	155
VII. Likwidacja sfery prywatnej: analiza początku powieści	156
VIII. Próby „naturalizacji” K.	160
IX. Uścisk ręki oraz morderczy pocałunek. Piękna panna nazwiskiem Bürstner	163
X. „Sąd ludowy” w miejsce liberalnego wymiaru sprawiedliwości	168
XI. „Przed (innym) Prawem”	171
XII. Czarne serce rzeczy.	176
XIII. Narodowy socjalizm jako ćwiczenie tężyzny ciała?	179
XIV. „Dobry” prokurator Hasterer. Ślady procesu Šviha z roku 1914	181

XV. Kafki sceny z sądu – „Uniewinnienie” i „uprowadzenie”. „Bogini łowów” jako następczyni Hasterera.	188
XVI. Dawna trauma procesu o morderstwo rytualne albo czy Polna jest wszędzie?	194
XVII. <i>Przed prawem</i> – jasna istota rzeczy?	200
XVIII. Prawo niczym boskie światło	205

CZĘŚĆ CZWARTA

ZMIANA OPTYKI SPOJRZENIA JAKO PROBLEM WŁADZY A „KOSMICZNA DYSPOZYCYJNOŚĆ KOBIETY”: OSTATNIA POWIEŚĆ FRANZA KAFKI ZAMEK JAKO KONIEC „NOWEJ KABAŁY”?

I. Początki pisania	219
II. Milena a asymilacja: „w końcu, drogi Boże, anioł odrzuca świat żydowski i wyzwała się”	222
III. Zamek hrabiego „West-West”	227
IV. K. w roli „zbuntowanego pariasa”?	232
V. „Atak na granicę” bądź też <i>Zamek</i> jako „powieść o żydowskim Graalu”?	236
VI. Osobliwości asymilacyjnej miłości, czyli „kruche ciało” Friedy „płonie w rękach K”. i uderza „głucho w drzwi Klamma”	238
VII. Udaremniona zmiana spojrzenia, próby uczestnictwa we władzy. „Orzeł” i „padalec” w roli zwierząt Zaratustry?	243
VIII. Kobiety prawie jak u Otto Weininger?	255
IX. Bürgel – dobry urzędnik, wojownik na ringu oraz „grecki bóg”?	261
X. Hansa Blühera <i>Secessio Judaica</i>	264